

Despatx de Direcció

A Blanquerna, com en altres centres educatius del període, i seguint les idees del Noucentisme, el mobiliari, la decoració i l'edifici formaven part del projecte pedagògic. Molts dels mobles actualment conservats procedeixen de l'edifici anterior de la Mútua Escolar Blanquerna.

Conjunt del despatx de direcció, en el qual treballà, fins la seva destitució el 1939, Alexandre Galí. És un conjunt de mobiliari noucentista, de fusta de faig tenyida i envernissada, format per la taula de direcció i un armari de tres cossos, ambdós decorats amb treball de talla i tiradors de bronze, diverses cadires de braços per tal de seure les visites i un conjunt de sofà, dues butaques i una taula de centre per a reunions. Tots els mobles per a seure estan actualment entapissats de nou amb cuir sintètic. El conjunt destaca pel seu disseny, que comparteix les idees del Noucentisme en quant a la creació de mobiliari modern partint de formes tradicionals i històriques, com en aquest cas.

Aula Històrica

Recreació de l'ambient de les aules del període de Blanquerna amb elements de diferents èpoques. Destaca el conjunt format per les taules dels alumnes i la del professorat, de fusta de faig envernissada i potes tornejades, algunes actualment amb el taulell variat. De període noucentista, corresponen als tipus més habituals en alguns dels centres educatius de l'època projectats per Josep Goday i és possible que siguin disseny seu. Procedeixen de l'antic edifici de la Mútua Escolar Blanquerna.

Josep Goday i Casals, arquitecte noucentista, fou cap de Construccions Escolars de l'Ajuntament de Barcelona i projectà diversos grups escolars a la ciutat, com l'innovadora Escola del Mar. Projectà els edificis, part del seu mobiliari i participà en la decoració interior. Els seus dissenys de mobles evolucionaren des de formes històriques i tradicionals fins al racionalisme. Es conserven taules similars a les escoles Baixeras, Ramon Llull i Lluís Vives, edificis de l'arquitecte i son semblants a les taules de la biblioteca de l'escola Pere Vila, dissenyades per Goday.

Saleta

Conjunt de saleta de reunions d'estil decó. Aquest estil es difongué i popularitzà a partir de l'Exposició d'Arts Decoratives de Paris de 1925, en la qual participà amb gran èxit el Foment de les Arts Decoratives (FAD). Els mobles decó reflecteixen les aspiracions de modernització de la societat, amb línies senzilles i rectes, decoració de motius geomètrics i l'ús de nous materials. Fou, al nostre país, un estil efímer, que en el mobiliari es combinà, moltes vegades, amb formes pròpies del Noucentisme, que incloïa també la modernització en el seu ideari.

Aquest conjunt, destinat a reunions, està format per un sofà i dues butaques de braços d'estructura de roure i entapissades de nou amb pell sintètica, així com una taula de centre també de roure. Destaca el penjador de peu de fusta de faig i bronze, les formes dels quatre penjadors del qual recorden les del passamà de l'escala. És possible que es tracti d'un disseny de l'arquitecte Jaume Mestres i Fossas.

Seminari de Biologia i Geologia

Durant les dècades dels anys 1960 i 1970 s'imposa als despatxos l'ús del mobiliari fabricat en sèrie amb metall, taulells de fòrmica i entapissat de pell sintètica. Aquests mobles son resistents, aptes per a l'ús en centres d'ensenyament. El conjunt està format per una taula de despatx de metall pintat amb el taulell recobert de fòrmica, una cadira de despatx giratòria entapissada amb pell sintètica, una cadira de braços per a les visites i una cadira senzilla.

Vitrina

En època de Blanquerna, alguns centres d'ensenyament, a part de les instal·lacions pròpies per a la docència, tenien una biblioteca i un àmbit destinat a un petit museu en el qual s'exposaven objectes que complementaven les lliçons. Eren exemplars d'animals i minerals exòtics i per tant difícils de veure en aquell moment, així com màquines i objectes pedagògics.

Aquesta vitrina de fusta de roure és un exemple d'aquest mobiliari pràctic amb formes que anuncien un cert racionalisme.

Seminari de Física i Química

Mobiliari noucentista procedent de diverses dependències del centre. Els mobles noucentistes no formen un grup d'estil homogeni, i mentre alguns s'inspiren lliurement en mobles històrics, altres ho fan a partir de mobles populars catalans, i fins i tot aquestes dues corrents es combinen. En tots els casos els mobles es modernitzen per tal d'adaptar-se a les noves necessitats de la societat i a la configuració del projecte de país del Noucentisme. La modernització a partir de les formes populars portarà en molts casos l'evolució cap el racionalisme i avantguardisme.

Conjunt format per una taula de professorat, amb potes tornejades i tirants de ferro lliurement inspirada en el mobiliari del segle XVII, una taula individual d'alumne a conjunt amb aquesta, dos armaris d'inspiració en el mobiliari tradicional, una cadira de braços de similar inspiració i un penjador, tots de faig. Destaca l'armari arxivador amb compartiment per a màquina d'escriure de roure d'ús habitual a les oficines del període.

Sala de reunions

A part de les aules i altres dependències dedicades als alumnes, administració i direcció, hi havia espais pel professorat, adequats per a preparar classes i per a reunions.

Conjunt per a sala de reunions de professorat de tipus racionalista. Els mobles racionalistes seguien les idees exposades pel GATCPAC, es tractava de mobiliari pràctic i funcional, moltes vegades produït en sèrie, de formes cúbiques i rectes, transportable i lleuger. En el nostre país aquest estil va ser, en alguns casos, l'evolució de les formes tradicionals més senzilles del mobiliari noucentista.

Aquest conjunt està format per una taula d'estructura de fusta de pi i faig, catorze cadires de roure amb entapissat de nou de pell sintètica i una cadira de braços a conjunt amb el cadirat. L'estil d'aquests mobles, encara que tradició noucentista, ja anuncia les característiques del racionalisme amb formes sòbries i rectes.

